

Scénář k rozhlasové reportáži

ANTONÍN KYNCL

V roce 1928 se na Českomoravské vysočině do rodiny hodináře narodil Antonín Kyncl. S láskou vzpomíná na svoje dětství.

„Ve Svatce to bylo v roce třicet pět, prezident Masaryk, tak on takhle jezdil, cestoval a mimo jiné, že přijede do Chrudimi, to bylo naše okresní město. No tak samozřejmě, rodiče, že tam musíme jet, tak samozřejmě jsme se nacpali do první řady a pan prezident řečnil, pak to takhle obcházel a taky mě podal ruku, nebo jsem se mu vnutil. No, tak to si jako pamatuju celej život.

V roce 1948 odešel studovat do Prahy. Tehdy byl ve straně národních socialistů a odtud také znal Miladu Horákovou. Při únorovém puči se Antonín Kyncl zúčastnil pochodu na Hrad. Chtěl tak – stejně jako další – podpořit prezidenta Beneše, aby nepodlehł nátlaku komunistů a neumožnil jim vládnout. To se mu pak vrátilo...

Byly zřízeny akční výbory, to byly takový komunistický skupinky ty prostě nás všechny prověřovaly, dělaly prověrky, vyhazovaly, mě například vyhodily na hodinu z koleje, ale protože jsem měl těsně před koncem studia, a celkově jsem měl výborný výsledky tak jsem ještě těsně dostudoval.“

Jeho protikomunistické postoje se pak odrazily i v jeho kádrovém posudku. Měl velké potíže shánět zaměstnání. Většinou se Antonín Kyncl setkal s tím, že mu řekli:

„Tak soudruhu kdepak, tady nemůžeš pracovat. A takhle jsem chodil od podniku do podniku, až mi někdo poradil, že jeden takovej podnik, o kterej málokdo stál, jmenovalo se to Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky. Samozřejmě o tom jsem nevěděl vůbec nic, a nikdy jsem to taky dělat nechtěl, no ale musel jsem být někde zaměstnaný. A taky jsem si říkal, za rok to praskne.

Neprasklo, a tak šel na vojnu do Tábora, kde rok sloužil u tankistů. Druhý už směl pracovat v kanceláři. Po jeho návratu z vojny došlo ke změně, Ústředí se přejmenovalo na Ministerstvo výkupu. Poté, co se po vzoru povstání v Maďarsku pokusil o převrat, ho vyhodili ze zaměstnání. Pak směl pracovat jen manuálně.

„No a zasadili mě do pečiváren Meteor v Karlíně, kde jsem sedm roků pekl sušenky. S vysokou školou, noční směny.“

Oženil se a manželům se narodila dcera. Změnil zaměstnání a nastoupil v továrně strojírenské techniky, kde do roku 1989 pracoval jako referent. Účastnil se sametové revoluce.

„Já jsem založil Občanský fórum, tam u nás na generálním ředitelství. Za půl roku poté jsem byl zvolen generálním ředitelem těch všech podniků, do roku 2000, to mě bylo dvaasedmdesát roků tak to jsem šel do penze.“

Pan Kyncl žije v bytě s kočkou jménem Kočka, a i ve věku devadesáti dvou let se zajímá o politické dění.